

тогава вмѣсто нежъ написватѣя рѣчи-ти и стаго мѣс. и пр.

Въ най-пръвж-тж линіѣж (строчкж) написваѣя съ главны бѣ-
квы има-то длзжннково и заемателево и цѣло-то количество на
члѣна; послѣ това излагая дѣланіе-то, отъ кое-то истича то-
ва количество. Това изложеніе трѣбва да е издръжателно и крат-
ко, не лсно; трѣбва да упомянѣва вичкы-ты знаменнты слѣ-
чай на дѣланіе-то, то есть да са забѣлѣва предметъ-тж на
размѣненіе-то, лице-то, кое-то зе, и причина-та, заради коуж-то
са даде. Я въ краа най-напослѣднж-та строчкж въ опредѣле-
нж-тж нарочно за тжж цѣль колонж изваждаѣя количество-то
кое-то при начало-то въ колонж-тж на изложеніе-то са забѣлѣжи.

Кога-то нашій члѣнъ са изстон отъ много заематели заимѣ-
наватѣя имена-та въ начало-то съ рѣчы-ты трзговецн-тж и
къмъ слѣдѣущы-ты съ малыкы бѣквы и испослѣ са напи-
сва има-то на вѣлаго, и излагая какво нѣ что зема или
дава. Въ вичкы-ты случаи прьво са пише длзжннкъ-тж и слѣдъ
заемателъ-тж.